

Ҳеч кимнинг амали унга нажот бера олмайди

08:12 / 17.08.2019 1844

لَا أَقُولُ بِبَنِي إِسْرَائِيلَ عُرْسًا لِيضْرَبَ رَأْسَهُ بِأَنْعَانِكَ، وَهَلْ مَعَكُمْ مَنْ أَدْحَىٰ جُنُودَنَا؟ لَقَدْ كُنَّا يَوْمَ بَدْرٍ نَحْنُ نَدْعُو رَبَّنَا بِأَنْ يَنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدًا مِنَ السَّمَاءِ كَمَا نَزَّلْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ آيَاتِهِمْ لِيُحْجِجَ اللَّهُ بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْكَافِرِينَ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ غَلِيبٌ. «أَوَدِدُّسَ»

57. Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ҳеч кимнинг амали унга нажот бера олмайди», дедилар. Бир киши: «Сизга ҳамми, эй Аллоҳнинг Расули?» деди. У зот: «Аллоҳ мени раҳмати ила ўраб олмаса, менга ҳам. Лекин тўғрилиқни лозим тутинглар», дедилар».

Бухорий ва Муслим ривоят қилганлар.